

Andelsbanken sad i det i Aarene 1922—23—24, og som fritog Banken for at opfylde sine Forpligtelser. Mange Tusinde Mennesker har i disse Aar indsat deres Sparepenge i Andelsbanken uden at ane det fjerneste om, at Ministeriet Neergaard havde fritaget Banken for at opfylde de Forpligtelser, Bankloven paalagde den. *Det* er Begyndelsen til Andelsbankens Sammenbrud. Hvis Ministeriet Neergaard overfor Andelsbanken havde fulgt en anden Politik og krævet af Banken, som kun havde en meget nødtørftig Kapital, at den helt og fuldt skulde opfylde Forpligtelserne efter Bankloven, saa havde man ogsaa tvunget Ledelsen ind paa andre Baner, saa var den blevet nødsaget til at se nøjere paa, hvor den laante sine Penge ud, saa var den blevet nødsaget til at inddrive de usikre Gældsposter paa et Tidspunkt, hvor man maaske endnu kunde have faaet Pengene. I Stedet for fik Banken fuldstændig Lov til at skalte og valte med de Penge, som Sparerne havde betroet den, og *det* er den forrige Regerings store Ansvar. I Virkeligheden er det, der er foregaaet i Januar 1924, da Ministeriet Neergaard gav Banken den skæbnsvangre Ret til at blive fritaget for at opfylde Banklovens Forpligtelser, en Rekonstruktion af Banken, det er en Anerkendelse af, at denne Bank kan arbejde indtil Juli 1925 med en Kapital mindre end alle andre Bankers her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Kragh siger nu, at jeg som særlig bankkyndig skulde vide, at dette ikke er noget enestaaende Tilfælde. Jeg kender ikke til, i hvor mange Tilfælde en saadan Tilladelse er givet af Bankinspektøren. Det ærede Medlem nævnte, at der tidligere var givet en saadan Tilladelse overfor Andelsbanken. Ja, det er rigtigt, men det gør jo ikke det bedre, som sker senere, tværtimod. I 1920 kan det maaske forsvares, da er Banken i Opgang, tjener Penge, men da man giver den sidste Dispensation, er Banken paa Vej nedad Skraaplanet, den har tabt sine Reserver, dens Gæld er stigende, dens usikre Fordringer voksende. Det ved man altsammen, og alligevel giver man denne Dispensation. Det ærede Medlem Hr. Kragh maa vel skelne mellem Aarsagerne til en saadan Dispensation. Jeg kan meget vel indrømme, at en Bank kan komme i en saadan Situation, at det kan være berettiget for et kort Tidsrum at dispensere fra Banklovens Bestemmelser, selv om jeg mener, at man skal gaa frem med den allerstørste Varsomhed i saa Henseende. Men det er noget ganske andet, naar det er bevisligt, og det staar en Regering klart, at Banken er for nedad-

gaaende, saa er det ganske uforsvarligt. Og denne Viden havde den foregaaende Regering jo faaet saa tydeligt som muligt igennem Konsulent Dalsgaard og mange andre, men den vilde ikke høre efter disse advarende Røster. Man tolererede endogsaa, at Andelsbanken i en Periode faktisk aflagde falsk Regnskab, et Forhold, der ikke blev imødegaaet med den Kraft, som Regeringen skulde have udvist paa dette Omraade. Jeg henviser i saa Henseende blot til Opførelsen af Jyllandsbankens Aktier paa Andelsbankens Regnskab. Jeg synes derfor, at Ministeriet Neergaard i saa Henseende har store Forsyndelser at staa til Ansvar for, og jeg forstaar oprigtigt talt ikke den Politik, som driver Venstre til at føre denne Sag frem med en saa fortvivlet Energi, som Tilfældet er, thi man kan dog aldrig nogen Sinde opnaa derigennem at komme den nuværende Regering til Livs.

Der er en meget stor og væsentlig Forskel paa det, som skete i Januar 1925, og det, som skete i Januar 1924. Det, der skete i Januar 1924, var dette, at Ministeriet Neergaard gav Banken Tilladelse til at fortsætte sin Virksomhed med en utilladelig ringe Kapital uden at kræve, at den bragte sin Kapital i Orden. Hvad der sker i 1925, under den nuværende Regering, er dette, at da Banken kommer og anmoder om at faa et Mellemværende paa 7½ Mill. Kr. afviklet, saa stilles der 8 Mill. Kr. til dens Disposition. Det ærede Medlem Hr. Rytter har i Dag anstrengt sig overmenneskeligt for at bevise, at det, der fandt Sted den 15. Januar 1925, var noget skammeligt, noget saare beklageligt, for det skulde have medvirket til den senere Katastrophe for Andelsbanken, og det ærede Medlem peger i saa Henseende paa de Oplysninger, der foreligger for Udvalget, og misbruger dem, saa at Haarene maa rejse sig paa den skaldede ved at høre det ærede Medlem. Det ærede Medlem siger nok saa flot her fra Talerstolen: Den højtærede Erhvervsminister havde den 15. Januar at vælge mellem to Ting, Bankens Forklaring om, at man kun behøvede 7½ Mill. Kr., og Bankinspektørens Krav om 15,2 Mill. Kr. Men det er fuldstændig urigtigt af det ærede Medlem at stille det op paa den Maade. Der foreligger i et Bilag til Betænkningen ganske klart og tydeligt en Indstilling fra Bankinspektøren, hvori han anbefaler Ministeren under de foreliggende Forhold at lade Banken fortsætte, naar de 7,5 Mill. Kr. bliver dækket; det staar der udtrykkeligt, og med Hensyn til Bankinspektørens øvrige Bemærkninger